

Список використаних джерел:

1. Торгівля людьми як соціальна проблема в Україні: інформ.- метод. посіб. Житомир. 2019. Інфографіка: веб сайт. URL: <https://www.solor.gov.ua/docs/all/mediaua.pdf> (дата звернення 21.11.2021)
2. Актуальні проблеми аналізу складу злочину торгівлі людьми або іншої незаконної угоди щодо передачі людини // Актуальні проблеми держави і права: Зб. наук. праць. – Одеса, 2002. Вип. 16. С. 620, 623. (дата звернення 21.11.2021)
3. Протидія торгівлі людьми. Інфографіка: веб сайт. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/pozashkilna-osvita/vihovna-robotata-zahist-pravditini/protidiya-torgivli-lyudmi> (дата звернення 22.11.2021)
4. Обтяжуючі обставини торгівлі людьми або іншої незаконної угоди щодо передачі людини // Митна справа. 2002. № 6. С. 84 – 87. (дата звернення 22.11.2021)

Рудий В.С.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Юр'єв Д.С.

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНИЙ СТАН КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗЛОЧИННИХ СПІЛЬНОТ

Міжнародний стан боротьби з організованою злочинністю показав, що це негативне правове явище існує у кожній країні світу, яке становить пряму загрозу національній та міжнародній безпеці, пронизує політичну структуру, захищає свої власні інтереси у законодавчій владі. Все це створює загрозу державності, порушує нормальне функціонування державних інституцій та сприяє втраті довіри громадян до демократичних процесів.

Організована злочинність в Україні – явище диференційоване. Значні регіональні відмінності обумовлені географією, політичною структурою та історичною спадщиною. Надзвичайно актуальним це питання стало саме під час запровадження карантинних обмежень, коли активність організованих злочинних груп значно активізувалася на фоні ледве працюючого бізнесу[1, с.142].

На сьогоднішній час експерти ООН виділяють такі види організованої злочинності:

1) Клани мафії існують за принципом чіткої ієрархії. Вони встановлюють суворі правила та норми поведінки, за недотримання яких накладаються суворі покарання. Їм характерна велика кількість протиправних дій;

2) Правопорушники об'єднуються в організацію скоєння незначних протиправних дій.

3) Організовані групи, що розподіляють контроль над окремими територіями та сферами впливу, в економічній сфері поділяються на організовані злочинні групи (далі – ОЗГ); ОЗГ у сфері державного управління; ОЗГ у соціальній сфері; ОЗГ в сфері державного управління.

Злочинні групи можуть бути професійними чи непрофесійними; з використанням офіційних можливостей членами організованої злочинної групи та без таких можливостей; тих, хто має та використовує корумповані зв'язки, і тих, у кого їх зовсім немає.

Існує два основні підходи до боротьби з організованою злочинністю – традиційний та нетрадиційний. Традиційний підхід пов'язаний із належним функціонуванням системи кримінального правосуддя, що сприяє розвитку:

1) незалежного кримінального права, яке спрямоване на вирішення проблеми відмивання грошей та вилучення коштів, отриманих злочинним шляхом;

2) процесуальним правилам співробітництва у сфері юридичної допомоги. Наприклад, співробітництво в рамках Євроюсту (європейського агентства, що співпрацює з судовими та поліцейськими органами країн-членів ЄС);

3) коштів та ресурсів, які дозволяють належним чином розслідувати цю категорію справ (спеціальні центральні органи боротьби з небезпечними організованими групами).

Нетрадиційний підхід передбачає реалізацію превентивних заходів та регуляторної політики в основному на муніципальному рівні - надання громадянам інформації про злочинну діяльність організованих груп, що діють на їх території, інформації про збитки та ризики, пов'язані з їх незаконною діяльністю; запровадження гарячих ліній та постійний моніторинг ситуації у регіоні.

Ми зосередимося на традиційному підході до запобігання організованій злочинності за кордоном та перейняття цього досвіду в Україні. При цьому ми враховуємо досвід окремих країн, які мають різні правові системи та рівень розвитку держав у всіх важливих сферах життя.

Сьогодні більшість європейських країн традиційно використали систему кримінального правосуддя для боротьби з організованою злочинністю. Однак у деяких країнах застосовується адміністративний підхід. Прикладом такої реалізації є Нідерланди, які використовують традиційний підхід і вважають його найважливішим у боротьбі з організованою злочинністю. У 1990-х роках у країні розпочалася реалізація нової моделі караності, яка доповнила можливості правоохоронних органів у сфері протидії організованої злочинності, яка надає змогу проводити перевірки бізнесу на факт злочинної діяльності, та можливості відкликання ліцензії на зайняття бізнесом. Дана модель караності особливо актуальна станом на 2021 рік, адже саме в умовах карантинних обмежень в

країнах Європи, значно поширилася практика організованої злочинної діяльності майже у всіх сферах суспільної діяльності [2, с.79].

Також вартим уваги є створення та нещодавня реформація слідчих управлінь, які діють в Іспанії та Італії. Основними напрямками роботи Головного слідчого управління є:

- 1) боротьба з організованою злочинністю та злочинною діяльністю, що сприяє їх процвітанню (торгівля зброєю, вибуховими речовинами, і т. д.);
- 2) розкриття правопорушень, пов'язаних із незаконним обігом наркотиків (виробництво, контрабанда, обіг);
- 3) розкриття економічних злочинів (відмивання грошей, шахрайство, рейдерство, корупція).

У деяких країнах, наприклад, Польща та Чехія, крім поліції є ще агентство із запобігання та боротьби з організованою злочинністю, що одноосібно виконує функції протидії організованій злочинності в державі.

На закінчення ми хочемо сказати, що явище організованої злочинності є вкрай небезпечним та шкідливим явищем, яке пронизує всі гілки суспільного та політичного життя. Особливо гостро дане явище проявляється в умовах надзвичайної епідеміологічної ситуації, яка спричинена COVID-19. І саме тому політика нашої держави повинна спиратись на міжнародний досвід протидії даного явища для його оптимального та якісного подолання.

Список використаних джерел:

1. Злочинність і протидія їй в умовах сингулярності: тенденції та інновації : зб. тез доп. наук.-практ. конф., присвяч. пам'яті члена Правління Кримінологічної асоціації України, професора Тетяни Андріївни Денисової (м. Харків, 16 квіт. 2021 р.). МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. Справ, Кримінол. асоц. України. Харків : ХНУВС, 2021. 464 с.
2. Новітні кримінально-правові дослідження – 2021 : Альманах наукових праць за ред. проф. Є.Л. Стрельцова, проф. О.В. Козаченка, PhD О.М. Мусиченко. Миколаїв : МІП НУ ОЮА, 2021. 262 с.

Рудницька К.С., Малиш Н.В.

здобувачі вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Корогод С.В.

старший викладач кафедри кримінального права та кримінології
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

На жаль, корупція є актуальною проблемою в Україні. Корупційні відносини все більше витісняють правовідносини, що, безумовно, ставить під